

FÉDÉRATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRETARIAT GÉNÉRAL: 13, Place Albert I - 6530 Thuin (Belgique)

F.C.I. Standard č. 101
FRANCOUZSKÝ BULDOČEK

(Bouledogue Français)

Překlad: Ing. Hana Petrusová

PŘEKLAD DO ANGLIČTINY: Ian Nicholson (Fr). Revize: Renée Sporre-Willes, Raymond Triquet a Claude Guintard.

PŮVOD: Francie

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 3.11.2014

POUŽITÍ: Společenský pes.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 9 Společenská plemena.

Sekce 11 Malí molossoidní psi.

Bez pracovní zkoušky.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Jako ostatní molosové, pochází buldoček pravděpodobně z molosů z Epiru a říše římské. Je příbuzný s buldoky z Velké Británie, se středověkými sarmatskými mastify-alaunty, mastify a malými francouzskými molossoidními psy. Francouzský buldoček, jak ho dnes známe, je výsledkem různého křížení, prováděného v osmdesátých letech devatenáctého století nadšenými chovateli v chudších čtvrtích Paříže. V té době byl buldoček psem nosičů z pařížské tržnice, rezníků a kočích, avšak díky svému zvláštnímu vzhledu a povaze brzy našel cestu do lepší společnosti a uměleckých kruhů.

Rychle si získával oblibu. První klub tohoto plemene byl založen roku 1880 v Paříži. První zápisy pocházejí z roku 1885 a první standard byl sestaven v roce 1898; v roce, ve kterém francouzská Société Centrale Canine uznala francouzského buldočka jako plemeno.

První jedinec tohoto plemene byl předveden na výstavě již roku 1887. Standard, upravovaný v letech 1931, 1932 a 1948, byl přepracován v roce 1986 panem H. F. Reantem, za spolupráce pana R. Triqueta (publikován FCI roku 1987), poté roku 1994 paní Violette Guillon (publikován FCI roku 1995) a v roce 2012 výborem francouzského klubu pro buldočky (Club Bouledogue Français).

CELKOVÝ VZHLED: Typický malý molossoidní pes. Přes svou malou velikost silný, ve všech proporcích krátký, podsaditý, kompaktní, krátkosrstý, s krátkým čenichem, vztyčenýma ušima a přirozeně krátkým ocasem. Musí působit dojmem živého, bystrého, velmi svalnatého zvířete, kompaktní stavby těla a pevné kostry. Žádný znak nemá být ve srovnání s ostatními tak přehnaný, aby rušil celkovou harmonii psa ve vzhledu a pohybu.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Délka těla – od ramenního kloubu k sedacímu hrbolu – je mírně větší než výška v kohoutku.

Délka čenichové partie je asi 1/6 celkové délky hlavy.

CHOVÁNÍ / POVAHA: Družný, živý, hravý, majetnický a bystrý společenský pes.

HLAVA: Hlava musí být silná, široká a kvadratická, krytá přiměřeným množstvím kůže, tvořící symetrické záhyby a vrásky.

MOZKOVÁ ČÁST:

Lebka: Široká, téměř plochá mezi ušima, klenuté čelo. Vystupující nadočnicové oblouky, oddělené zejména hlubokou brázdou mezi očima. Tato brázda nesmí pokračovat na čele. Týlní hrbol je málo vyvinutý.

Stop: Výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST: Hlava buldočka je charakteristická zkrácením horní čelisti a čenichu, stejně jako mírným až středním sklonem nosu dozadu. Nosní houba je mírně obrácená vzhůru („pršáček“).

Nosní houba: Černá, široká, ohrnutá, nosní dírky dobře otevřené a souměrné, skloněné šikmo vzad. Sklon nosních dírek, stejně jako ohrnutí nosní houby musí však umožňovat normální dýchání nosem.

Čenich: Velmi krátký, široký, se soustřednými symetrickými vráskami.

Pysky: Silné, volnější a černé. Horní pysk se setkává se spodním v jeho středu a zcela kryje zuby. Z profilu je horní pysk skloněný a zaoblený. V klidu, pokud není pes rozčilený, nesmí být vidět jazyk.

Čelisti / Zuby: Čelisti široké a silné. Spodní čelist je předsunutá před horní čelistí a zvedá se vzhůru. Spodní řezáky jsou postaveny do oblouku. Čelist nesmí vykazovat boční vychýlení či zkřivení. Mezera mezi řezáky horní a spodní čelisti by neměla být přesně stanovená. Rozhodující je, aby na sebe horní a spodní pysk doléhaly tak, aby zcela překrývaly zuby. Spodní řezáky stojí před horními (předkus). Dostatečně vyvinuté řezáky a špičky. Úplný chrup je žádoucí.

Líce: Dobře vyvinuté.

Oči: Dobře patrné, nápadné, s pozorným výrazem, hluboko uložené, dosti daleko od nosu a uší, tmavě zbarvené, poměrně velké, kulaté; bez jakékoliv stopy bělma, pokud se zvíře dívá přímo vpřed. Okraje očních víček musejí být černé.

Uši: Středně velké, u kořene široké a na špičce zaoblené. Na hlavě vysoko posazené, ale ne příliš blízko u sebe, vzpřímené. Boltec je otevřen směrem kupředu. Kůže musí být tenká a na pohmat měkká.

KRK: Krátký, silný, lehce klenutý, bez laloku, rozšiřuje se směrem k ramenům.

TRUP:

Horní linie: Postupně, ale ne přehnaně, stoupá směrem od kohoutku k bedrům. Tento tvar – také zvaný kapří hřbet – je typický pro plemeno.

Hřbet: Široký a svalnatý, silný a pevný.

Bedra: Krátká, široká a klenutá.

Zád': Skloněná.

Hrud': Válcovitá a hluboká (dosahuje mírně pod lokty); velmi dobře klenutá žebra, také zvaná „sudovitá“. Při pohledu zepředu hrudník široký a čtvercový.

Spodní linie a břicho: Vtažená, ale ne příliš.

OCAS: Přirozeně krátký, ideálně dlouhý tak, aby kryl řitní otvor, nízko nasazený, spíše rovný, silný u kořene a zužující se ke konci. Je povolen zalomený, zlomený, stočený nebo relativně dlouhý ocas, nepřesahující hlezno. Ocas je nízko nesen. Dokonce ani v pohybu by se neměl zvedat nad vodorovnou linii.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Hrudní končetiny při pohledu ze strany i zepředu rovné.

Plece: Šikmé.

Nadloktí: Krátká, silná, svalnatá, mírně zakřivená.

Lokty: Pevně přiléhající k tělu, bez vybočení.

Předloktí: Krátká, rovná a svalnatá.

Zápěstí: Pevná a krátká.

Nadprstí: Krátká a při pohledu ze strany mírně šikmá.

Tlapky: Okrouhlé, kompaktní, malé, takzvané „kočičí tlapky“, mírně vybočené. Prsty sevřené, drápy krátké, silné a černé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Pánevní končetiny jsou silné a svalnaté, poněkud delší než hrudní, čímž se zvedá zád' psa. Při pohledu ze strany i zezadu rovné.

Stehna: Dobře osvalená, pevná.

Hlezna: Pevná, nízko položená, ani příliš zaúhlená, ani strmá.

Nadprstí: Krátká.

Tlapky: Okrouhlé, kompaktní, nevybočují ani dovnitř, ani ven.

CHODY / POHYB: Při pohledu zepředu nebo ze strany se končetiny pohybují souběžně se střední rovinou těla. Volný, energický a plynulý pohyb.

KŮŽE: Pevná.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Krátká, přilehlá, lesklá a měkká, bez podsady.

Zbarvení: Plavá, žíhaná, s bílými skvrnami nebo bez nich.

Jednobarevné osrstění:

Žíhané: Plavá srst s příčným tmavým žíháním, vytvářejícím efekt „tygrování“; silné žíhání nesmí zcela zakrývat základní plavou barvu. Může se vyskytovat černá maska. Přítomnost menších bílých skvrn je přípustná.

Plavé: Jednobarevná srst, od světle plavé po tmavě plavou, někdy světlejší na skloněných partiích těla, s černou maskou nebo bez ní. Zbarvení s maskou se dává přednost. Přítomnost menších bílých skvrn je přípustná.

Skvrnité osrstění:

Žíhané se středními nebo velkými bílými skvrnami: Takzvané „strakoš“. Skvrny jsou pravidelně rozmístěny po celém těle psa. Několik skvrn na kůži je přípustných.

Plavé se středními nebo velkými bílými skvrnami: Takzvané „plavá s bílou“. Skvrny jsou pravidelně rozmístěny po celém těle psa. Několik skvrn na kůži je přípustných. Nosní houba je u všech zbarvení vždy černá, nikdy ne hnědá nebo modrá. Celobílí jedinci, za předpokladu, že mají okraje očních víček a nos černý, jsou přípustní, ale pro chov nežádoucí z důvodu rizika hluchoty.

VELIKOST A VÁHA:

Výška v kohoutku: Psi: 27-35 cm. Feny: 24-32 cm. Odchylka 1 cm nahoru či dolů je tolerována.

Váha: Psi: 9-14 kg. Feny: 8-13 kg. Váha 500 g nad horní hranici je tolerována u typických jedinců.

VADY:

Každá odchylka od výše uvedených bodů by měla být považována za vadu, která by měla být penalizována podle své závažnosti a důsledků na zdraví a pohodu psa.

- Silně tečkovaná bílá srst u žíhaných strakošů.
- Silně žlutě tečkovaná bílá srst u plavých s bílou.
- U plavého zbarvení výrazný černý „úhoří“ pruh podél páteře.
- Bílé ponožky u žíhaného a plavého zbarvení.
- Světlé drápy.

TĚŽKÉ VADY:

Přehnaný typ, přehnané plemenné znaky.

Čenich příliš dlouhý nebo příliš krátký.

Jazyk viditelný při zavřené tlamě.

Světlé, dravčí oči.

Vodorovná horní linie od kohoutku po bedra.

Přílišná ztráta pigmentu pysků, nosní houby a očních víček, jejichž okraje by nikdy neměly být zcela depigmentované.

Klešťový skus.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

Agresivita nebo bázlivost.

Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo povahové abnormality musí být diskvalifikován.

Nedostatek typu: nedostatek charakteristických znaků, který má za následek, že pes celkově nevypadá jako ostatní jedinci téhož plemene.

Zcela uzavřené nosní dírky.

Zkřivení nebo boční vychýlení čelisti, což má za následek trvale viditelný jazyk.

Dolní řezáky postavené za horními řezáky.

Při zavřené tlamě trvale viditelné špičáky.

Různobarevné oči.

Nosní houba jiné barvy než černé.

Uši nejsou nesený vzpřímeně.

Bezocasost nebo ocas zanořený do zádi.

Paspárky na pánevních končetinách.

Obrácená hlezna.

Dlouhá, hrubá, nebo příliš měkká „vlněná“ srst.

Zbarvení srsti, které není v souladu s tím, co předepisuje standard, zvláště černé, černé se žlutými znaky a všechny zředěné (dilutované) odstíny černé, s nebo bez bílých skvrn.

Velikost a váha mimo rozmezí dané standardem.

Dýchací obtíže.

Hluchota.

Poznámka:

Psi musí mít dvě normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.

Pouze psi zdraví a schopní plnit funkce, pro které byli vyšlechtěni a jejichž morfologie je typická pro plemeno, mohou být použiti k chovu.